

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 72.642 van 23 maart 1998

A. 76.010/XIII-315

In zake : **de Gemeente Schaarbeek**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

**het Brussels Hoofdstedelijk
Gewest**, vertegenwoordigd door zijn
Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc UYTENDAELE en
Mr. Renaud WITMEUR, advocaten,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel.

Tussenkomen partij :

**de Nationale Maatschappij der
Belgische Spoorwegen**, afgekort als
"N.M.B.S.",

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe GERARD, advocaat bij
het Hof van Cassatie,
Louizalaan 523
1050 Brussel.

**DE WAARNEMEND VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die de gemeente
Schaarbeek op 13 oktober 1997 heeft ingediend met het
oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van "het

stedenbouwkundig attest dat de gemachtigde ambtenaar van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op 7 augustus 1997 aan de N.M.B.S. heeft afgegeven betreffende goederen gelegen in spoorweggebieden langs de lijnen 25, 26, 27, 36, 50, 28 en 161 op het grondgebied van de gemeenten Brussel-Stad en, zeer plaatselijk, van Evere, vanaf de brug van de Paleizenstraat tot aan de gewestgrens in Vilvoorde, Machelen en Diegem, in het vooruitzicht van de aanleg van de noordelijke (Brussel-Amsterdam) en oostelijke (Brussel-Keulen) vertakking van de hogesnelheidslijn (H.S.L.) in het kader van het project voor een hogesnelheidstrein (H.S.T.) in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vanaf het noordstation tot aan de gewestgrens";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende gemeente de nietigverklaring van diezelfde handeling vordert;

Gezien het op 3 november 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer NEURAY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 5 maart 1998, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 23 maart 1998 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen,
van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van
het verslag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY,
staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van
Mr. J. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verzoekende
gemeente verschijnt, van Mr. E. MARON, loco
Mr. M. UYTENDAELE en Mr. R. WITMEUR, advocaat, die voor
de verwerende partij verschijnt, en van Mr. F. TULKENS,
loco Mr. Ph. GERARD, advocaat, die voor de tussenkomende
partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
de heer NEURAY, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de Nationale Maatschappij
der Belgische Spoorwegen, bij een op 3 november 1997
ingediend verzoekschrift, vraagt als tussenkomende
partij in het kort geding te mogen optreden; dat er
grond is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verzoekende gemeente de
volgende uitleg verstrekt over de mogelijkheid om tegen
de bestreden handeling beroep in te stellen :

" Overeenkomstig artikel 161 van de
ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende
organisatie van de planning en de stedenbouw duidt
het stedenbouwkundig attest aan in welke mate de
voorgenomen bestemming voor het goed en de
handelingen en werken die erop zouden worden
uitgevoerd, kunnen worden aanvaard onder voorbehoud
van de resultaten van de grondige behandeling die

zou plaatsvinden indien een vergunningsaanvraag zou worden ingediend.

Artikel 163 van dezelfde ordonnantie bepaalt echter dat, wanneer de aanvraag om een stedenbouwkundig attest aan speciale regelen van openbaarmaking is onderworpen, de vergunningsaanvraag daarvan is vrijgesteld, op voorwaarde dat er geen nieuwe redenen zijn ontstaan die dergelijke maatregelen zouden rechtvaardigen. Dezelfde bepaling schrijft voor dat het advies van de overlegcommissie vereist blijft indien zulks voorgeschreven is door een in een plan of in een stedenbouwkundige verordening opgenomen bepaling.

Bovendien bepaalt artikel 111, B, van de ordonnantie van 29 augustus 1991, zoals dat is ingevoegd bij de ordonnantie van 5 juni 1997, dat de aanvragen om stedenbouwkundige vergunning die volgen op een niet-vervallen stedenbouwkundig attest dat door een effectenstudie is voorafgegaan van een dergelijke studie worden vrijgesteld voor zover ze met het afgegeven attest overeenstemmen.

Bijgevolg is het afgegeven stedenbouwkundig attest een handeling die schade berokkent en waartegen beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld (vergelijk R.v.St. arrest nr. 43.853 van 12 augustus 1993, Electrabel). Wanneer een aanvraag om een vergunning wordt ingediend, zal die immers vrijgesteld zijn van speciale regelen van openbaarmaking én van een effectenstudie.

In deze omstandigheden behoudt de verzoekende gemeente zich uiteraard het recht voor om, als een vergunning zou worden afgegeven, de toepassing aan te vechten die zowel van artikel 163 als van artikel 111, B, van de ordonnantie van 29 augustus 1991 zou worden gemaakt, gelet op de onregelmatigheden zowel van de speciale regelen van openbaarmaking als van de effectenstudieprocedure in het kader van de aanvraag om dit stedenbouwkundig attest";

Overwegende dat de artikelen 111, B, § 2, eerste lid, 156, 161, 162 en 163 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw als volgt luiden :

" Art. 111 B, § 2. De aanvragen om stedenbouwkundige vergunning of verkavelingsvergunning die volgen op een niet-vervallen stedenbouwkundig attest dat door een

effectenstudie is voorafgegaan, worden vrijgesteld van een dergelijke studie, voor zover ze overeenstemmen met de afgegeven attesten.

Art. 156. Het stedenbouwkundig attest is een document dat mag aangevraagd worden vóór de stedenbouwkundige vergunning of vóór de verkavelingsvergunning en dat niet tot vrijstelling van het verkrijgen van deze vergunningen leidt.

Het stedenbouwkundig attest wordt evenwel vóór de indiening van de aanvraag om stedenbouwkundige vergunning of om verkavelingsvergunning vereist wanneer het geplande project onderworpen wordt aan een effectenstudie krachtens artikel 4 van de ordonnantie van 30 juli 1992 betreffende de voorafgaande effectenbeoordeling van bepaalde projecten in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Art. 161. Onder voorbehoud van de resultaten van de grondige behandeling die zou plaatsvinden indien een vergunningsaanvraag zou worden ingediend, duidt het stedenbouwkundig attest aan in welke mate de voorgenomen bestemming voor het goed en de handelingen en werken die erop zouden worden uitgevoerd, kunnen worden aanvaard.

Art. 162. § 1. Het stedenbouwkundig attest blijft geldig gedurende twee jaar te rekenen vanaf de afgifte ervan.

§ 2. Betreft het een gemengd project, dan wordt het stedenbouwkundig attest geschorst zolang geen definitief milieu-attest verkregen werd.

Het afgeven van een negatief milieu-attest houdt van rechtswege de nietigheid van het stedenbouwkundig attest in.

Art. 163. Wanneer de aanvraag om een stedenbouwkundig attest aan speciale regelen van openbaarmaking is onderworpen, is de vergunningsaanvraag daarvan vrijgesteld, op voorwaarde dat er geen nieuwe redenen die dergelijke maatregelen zouden rechtvaardigen, zijn ontstaan. Het advies van de overlegcommissie blijft evenwel vereist indien dat wordt voorgeschreven door een in een plan of in een stedenbouwkundige verordening opgenomen bepaling";

Overwegende dat uit deze bepalingen blijkt dat het stedenbouwkundig attest tot doel heeft inlichtingen te verstrekken over de toestand van een

onroerend goed in het licht van de stedenbouwkundige voorschriften, welke inlichtingen worden gegeven onder voorbehoud van het resultaat van het definitief onderzoek dat zou worden uitgevoerd wanneer een aanvraag om een bouwvergunning of om een verkavelingsvergunning zou worden ingediend; dat de louter indicatieve aard van een stedenbouwkundig attest niet wordt gewijzigd door de omstandigheid dat een vergunningsaanvraag in het kader waarvan normaal gezien speciale regelen van openbaarmaking moeten worden genomen en een effectenstudie moet worden uitgevoerd, daarvan vrijgesteld is wanneer zulke regelen al zijn getroffen of zulk een studie al is uitgevoerd vóór de afgifte van het stedenbouwkundig attest, aangezien de verlichting van de procedure geen rechtsgevolg van het attest is, maar slechts het gevolg van het feit dat de formaliteiten in kwestie reeds vervuld zijn tijdens een fase van de procedure - die verplicht is in het geval bedoeld in artikel 156, tweede lid, en facultatief is in de overige gevallen - betreffende hetzelfde project; dat het stedenbouwkundig attest, dat geen gevolgen heeft voor het materieel recht, geen handeling is waarvan de schorsing kan worden bevolen; dat geen tegenargument kan worden afgeleid uit arrest nr. 43.853 van 12 augustus 1993, Electrabel, in welk arrest de beslissing waarbij een milieu-effectonderzoek wordt vereist, wordt beschouwd als een handeling die kan worden bestreden door de persoon die dat onderzoek moet laten uitvoeren, omdat zulks voor hem kosten zou meebrengen en de voorgenomen werken zou vertragen; dat de vordering tot schorsing niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op drieëntwintig maart 1900 achtennegentig door :

de Hr. LEROY,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
Mevr. ROBA,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier, De wnd. Voorzitter,

N. ROBA.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.